

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: A. Lopes Sabino και M. Bishop)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: M. L. Uibo), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Węglarz, T. Nowakowski και T. Krawczyk)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση του κανονισμού 1223/2004/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού 1228/2003/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής ορισμένων διατάξεων στη Σλοβενία (ΕΕ L 233, σ. 3) — Νομική βάση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 1223/2004 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1228/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής ορισμένων διατάξεων στη Σλοβενία.
- 2) Τα αποτελέσματα του κανονισμού 1223/2004 διατηρούνται μέχρις ότου εκδοθεί, εντός εύλογης προθεσμίας, νέος κανονισμός στηριζόμενος στην προσηκούμενη νομική βάση, χωρίς ωστόσο η ισχύς του να παραταθεί πέραν της 1ης Ιουλίου 2007.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Δεκεμβρίου 2006 [αίτηση του το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Test Claimants in the FII Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue

(Υπόθεση C-446/04) (¹)

(Ελευθερία εγκατάστασης — Ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων — Οδηγία 90/435/ΕΟΚ — Φόρος εταιριών — Διανομή μερισμάτων — Αποφυγή ή μετριασμός της αλληπάλληλης φορολογίας — Απαλλαγή — Μερισματα εταιριών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα — Πίστωση φόρου — Προκαταβολή του φόρου εταιριών — Ίση μεταχείριση — Αξίωση επιστροφής ή αποζημίωσης)

(2006/C 331/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Test Claimants in the FII Group Litigation

κατά

Commissioners of Inland Revenue

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία των άρθρων 43 και 56 ΕΚ και των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 6 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6) — Απαλλαγή από τον φόρο χορηγούμενη εντός κράτους μέλους σε εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή, η οποία εισπράττει μερίσματα καταβαλλόμενα από επίσης ημεδαπές εταιρίες — Απαλλαγή μη χορηγούμενη όσον αφορά τα μερίσματα τα οποία καταβάλλουν στην εταιρία αυτή εταιρίες εγκατεστημένες εντός άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν κατά την έννοια ότι, όταν ένα κράτος μέλος θεσπίζει σύστημα αποφυγής ή μετριασμού της αλληπάλληλης φορολογίας ή της οικονομικής διπλής φορολογίας όσον αφορά τα μερίσματα που καταβάλλονται σε κατοίκους ημεδαπής από ημεδαπές εταιρίες, πρέπει να επιφυλάσσει αντιστοιχη μεταχείριση στα μερίσματα που λαμβάνουν οι κάτοικοι ημεδαπής από αλλοδαπές εταιρίες.

Τα άρθρα 43 ΕΚ ή 56 ΕΚ δεν απαγορεύουν νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, δυνάμει της οποίας απαλλάσσονται από τον φόρο εταιριών τα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία εισπράττει από άλλη ημεδαπή εταιρία, ενώ ο φόρος αυτός επιβάλλεται στα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από αλλοδαπή εταιρία, στην οποία η ημεδαπή κατέχει τουλάχιστον το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου, και παράλληλα, στη δεύτερη περίπτωση, παρέχεται πίστωση για τον φόρο που πράγματι κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος εγκατάστασής της, υπό την προϋπόθεση ότι ο συντελεστής φορολογίας των μερισμάτων αλλοδαπής προέλευσης δεν είναι υψηλότερος από τον ισχύοντα για τα μερίσματα ημεδαπής προέλευσης και ότι παρέχεται πίστωση φόρου τουλάχιστον ισόποση με τον φόρο που κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος μέλος εγκατάστασής της, μέχρι το ύψος του φόρου που ισχύει στο κράτος μέλος εγκατάστασης της δικαιούχου εταιρίας.

Το άρθρο 56 ΕΚ απαγορεύει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας απαλλάσσονται από τον φόρο εταιριών τα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από άλλη ημεδαπή εταιρία, ενώ επιβάλλεται τέτοιος φόρος στα μερίσματα που μια ημεδαπή εταιρία λαμβάνει από αλλοδαπή εταιρία στην οποία κατέχει λιγότερο από το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου, χωρίς να της παρέχεται πίστωση για τον φόρο που πράγματι κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος εγκατάστασής της.

- 2) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η ημεδαπή εταιρία που λαμβάνει μερίσματα από άλλη ημεδαπή εταιρία επιτρέπεται να αφαιρεί από τον προκαταβλητέο φόρο εταιριών που οφείλει τον αντίστοιχο φόρο που έχει προκαταβάλει η δεύτερη εταιρία, ενώ, στην περίπτωση ημεδαπής εταιρίας που λαμβάνει μερίσματα από αλλοδαπή εταιρία, δεν επιτρέπεται τέτοια έκπτωση του αναλογούντος στα διανεμόμενα κέρδη φόρου που έχει καταβάλει η αλλοδαπή εταιρία στο κράτος εγκατάστασής της.

- 3) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ δεν απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας οποιαδήποτε ελάφρυνση δικαιούται ημεδαπή εταιρία λαμβάνουσα μερίσματα αλλοδαπής προέλευσης για τον καταβληθέντα στην αλλοδαπή φόρο μειώνει τον φόρο εταιριών με τον οποίον η εταιρία αυτή μπορεί να συμψηφίσει τον προκαταβληθέντα φόρο εταιριών.

Το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει νομοθεσία κράτους μέλους η οποία επιτρέπει στις ημεδαπές εταιρίες να μεταφέρουν στις ημεδαπές θυγατρικές τους το ποσό του προκαταβληθέντος φόρου εταιριών, το οποίο δεν μπορεί να συμψηφιστεί με τον φόρο εταιριών που οφείλουν για συγκεκριμένη χρήση ή για προηγούμενες ή μεταγενέστερες χρήσεις, προκειμένου οι θυγατρικές αυτές να το συμψηφίσουν με τον φόρο εταιριών που οφείλουν, αλλά δεν επιτρέπει στις ημεδαπές εταιρίες να μεταφέρουν το ποσό αυτό στις αλλοδαπές θυγατρικές τους σε περίπτωση που αυτές υπέχουν στο εν λόγω κράτος μέλος φορολογική υποχρέωση λόγω των κερδών που πραγματοποίησαν εκεί.

- 4) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ απαγορεύουν εθνική νομοθεσία η οποία, ενώ απαλλάσσει από την υποχρέωση προκαταβολής φόρου εταιριών τις ημεδαπές εταιρίες που διανέμουν στους μετόχους τους κέρδη προερχόμενα από μερίσματα ημεδαπής προέλευσης, παρέχει στις ημεδαπές εταιρίες που διανέμουν στους μετόχους τους κέρδη προερχόμενα από μερίσματα αλλοδαπής προέλευσης τη δυνατότητα να υπαχθούν σε σύστημα στο πλαίσιο του οποίου δικαιούνται επιστροφής του φόρου εταιριών που προκατέβαλαν κατά τη μεταγενέστερη διανομή κερδών στους μετόχους τους, αλλά, αφενός, υποχρεώνει τις εταιρίες αυτές να προκαταβάλουν τον εν λόγω φόρο και να ζητήσουν εν συνεχεία την επιστροφή του και, αφετέρου, δεν προβλέπει δικαίωμα πίστωσης φόρου για τους μετόχους τους, ενώ αυτοί θα είχαν τέτοιο δικαίωμα σε περίπτωση διανομής, από ημεδαπή εταιρία, κερδών προερχόμενων από μερίσματα ημεδαπής προέλευσης.

- 5) Το άρθρο 57, παράγραφος 1, ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι, αν το κράτος μέλος έχει θεσπίσει, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1993, νομοθεσία η οποία περιέχει απαγορευόμενους από το άρθρο 56 ΕΚ περιορισμούς στις κινήσεις κεφαλαίων προς και από τρίτες χώρες και, μετά την ημερομηνία αυτή, θεσπίζει ρυθμίσεις οι οποίες, καίτοι συνιστούν και αυτές περιορισμό των ως άνω κινήσεων, είναι κατ' ουσίαν όμοιες με την προϋφιστάμενη νομοθεσία ή απλώς περιορίζουν ή καταργούν ένα εμπόδιο στην άσκηση των κοινοτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, το οποίο έζητε η προϋφιστάμενη νομοθεσία, το άρθρο 56 ΕΚ δεν απαγορεύει την εφαρμογή των ρυθμίσεων αυτών ως προς τις τρίτες χώρες, εφόσον αφορούν κινήσεις κεφαλαίων σχετικές με άμεσες επενδύσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται επενδύσεις σε ακίνητα, εγκατάσταση, παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ή εισδοχή τίτλων σε κεφαλαιαγορές. Δεν μπορεί, συναφώς, να θεωρηθεί άμεση επένδυση η συμμετοχή σε εταιρία που δεν έχει ως σκοπό τη δημιουργία ή τη διατήρηση σταθερών οικονομικών δεσμών μεταξύ του μετόχου και της οικείας εταιρίας και δεν παρέχει στον μέτοχο τη δυνατότητα πραγματικής συμμετοχής στη διαχείριση της εν λόγω εταιρίας ή στον έλεγχό της.

- 6) Ελλείπει σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως, απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ορίσει τα αρμόδια δικαστήρια και να ρυθμίσει τους δικονομικούς κανόνες ασκήσεως των ενδίκων βοηθημάτων τα οποία αποσκοπούν στην κατοχύρωση της προστασίας των δικαιωμάτων που οι ιδιώτες αντλούν από το κοινοτικό δίκαιο, περιλαμβανομένου του χαρακτηρισμού των αξιώσεων που οι ζημιωθέντες εγείρουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Τα δικαστήρια αυτά υποχρεούνται, πάντως, να διασφαλίζουν ότι οι ιδιώτες διαθέτουν αποτελεσματικά ένδικα βοηθήματα, που τους επιτρέπουν να επιτύχουν την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου και των σχετικών με τον εν λόγω φόρο ποσών που το κράτος αυτό έχει εισπράξει ή παρακρατήσει. Όσον αφορά άλλες βλάβες που

τυχόν υπέστη ένα πρόσωπο λόγω καταλογιστέας σε κράτος μέλος παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι ιδιώτες υπό τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στη σκέψη 51 της αποφάσεως της 5ης Μαρτίου 1996, C-46/93 και C 48/93, Brasserie du Pêcheur και Factortame, χωρίς ωστόσο αυτό να αποκλείει το ενδεχόμενο θεμελιώσεως της ευθύνης του κράτους υπό λιγότερο περιοριστικούς όρους βάσει του εθνικού δικαίου.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-486/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων έργων στο περιβάλλον — Αξιοποίηση αποβλήτων — Εγκατάσταση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από την καύση παραγώνων αποβλήτων και βιομάζας στη Massafra (Taranto) — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ)

(2006/C 331/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek, F. Louis και A. Carobianco.)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia, M. Fiorilli και G. Fiengo, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40) όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 73, σ. 5) — Εγκατάσταση για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από καύσιμα προερχόμενα από απόβλητα και βιομάζας στη Massafra (Taranto)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) η Ιταλική Δημοκρατία,

— απαλλάσσουσα από τη διαδικασία εκτιμήσεως των επιπτώσεων στο περιβάλλον την εγκατάσταση της Massafra, την προοριζόμενη για την καύση παραγώνων αποβλήτων και βιομάζας, ικανότητας πλέον των 100 τόνων ημερησίων και εμπίπτουσας στο παράρτημα I, σημείο 10, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997,